

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA NR 1/2008 WSPÓLNEGO KOMITETU WETERYNARYJNEGO USTANOWIONEGO UMOWĄ MIĘDZY WSPÓLNOTĄ EUROPEJSKĄ A KONFEDERACJĄ SZWAJCARSKĄ DOTYCZĄCĄ HANDLU PRODUKTAMI ROLNYMI

z dnia 23 grudnia 2008 r.

dotycząca zmiany dodatków 2, 3, 4, 5, 6 oraz 10 do załącznika 11 do umowy

(2009/13/WE)

WSPÓLNY KOMITET,

uwzględniając Umowę między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącą handlu produktami rolnymi, (zwaną dalej „umową rolną”), w szczególności art. 19 ust. 3 jej załącznika 11,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa rolna weszła w życie w dniu 1 czerwca 2002 r.
- (2) Zgodnie z art. 19 ust. 1 załącznika 11 do umowy rolnej, Wspólny Komitet Weterynaryjny jest odpowiedzialny za rozpatrywanie wszystkich kwestii wynikłych w związku z tym załącznikiem, jego wdrażaniem oraz wykonywaniem wszelkich przewidzianych w nim zadań. Art. 19 ust. 3 tego załącznika upoważnia Wspólny Komitet Weterynaryjny do wprowadzenia zmian do jego dodatków, w szczególności w celu ich dostosowania i aktualizacji.
- (3) Dodatki do załącznika 11 do umowy rolnej zostały po raz pierwszy zmienione decyzją nr 2/2003 z dnia 25 listopada 2003 r. Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego, ustanowionego Umową między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącą handlu produktami rolnymi, zmieniającą dodatki 1, 2, 3, 4, 5, 6 oraz 11 do załącznika 11 do umowy⁽¹⁾.
- (4) Dodatki do załącznika 11 do umowy rolnej zostały po raz ostatni zmienione decyzją nr 1/2006 z dnia 1 grudnia 2006 r. Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego, ustanowionego Umową między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącą handlu produktami rolnymi, zmieniającą dodatki 1, 2, 3, 4, 5, 6 oraz 10 do załącznika 11 do umowy⁽²⁾.

- (5) Konfederacja Szwajcarska (zwana dalej „Szwajcarią” zobowiązała się do włączenia do swojego prawa krajowego następujących aktów prawnych: dyrektywy Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiającej zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych zwierząt wprowadzanych na rynek Wspólnoty z państw trzecich⁽³⁾; dyrektywy Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającej zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich⁽⁴⁾; dyrektywy Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającej przepisy sanitarne regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽⁵⁾; rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt⁽⁶⁾, a także wszystkich przepisów przyjętych w celu ich wdrożenia w dziedzinie kontroli przywozu z krajów niebędących członkami UE.
- (6) W celu zapewnienia niezbędnych środków do celów kontroli produktów pochodzenia zwierzęcego przywożonych z państw trzecich, konieczne jest przynajmniej częściowe włączenie Szwajcarii do systemu wczesnego ostrzegania ustanowionego w art. 50 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności⁽⁷⁾.
- (7) Środki sanitarne przewidziane przez szwajcarskie i wspólnotowe przepisy dotyczące kontroli weterynaryjnych stosowanych w ramach przemieszczania i wywozu zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego uznaje się za równoważne. Należy zatem zmienić tekst dodatków 5 i 10 do załącznika 11 do umowy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 23 z 28.1.2004, s. 27.

⁽²⁾ Dz.U. L 32 z 6.2.2007, s. 91.

⁽³⁾ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, s. 56.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 24 z 30.1.1998, s. 9.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 18 z 23.1.2003, s. 11.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.

- (8) Szwajcaria zobowiązała się do włączenia do swojego prawa krajowego rozporządzenia (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt, stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym ⁽¹⁾.
- (9) Należy zmienić tekst dodatków 2, 3, 4 i 6 do załącznika 11 do umowy w celu uwzględnienia zmian w przepisach wspólnotowych i szwajcarskich obowiązujących w dniu 30 czerwca 2008 r.,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Dodatek 2 do załącznika 11 do umowy rolnej zostaje zmieniony zgodnie z przepisami załącznika I do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Dodatki 3, 4, 5, 6 i 10 do załącznika 11 do umowy rolnej zostają zmienione zgodnie z przepisami załączników II–VI do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja, sporządzona w dwóch egzemplarzach, zostaje podpisana przez współprzewodniczących lub inne osoby upoważnione do działania w imieniu stron.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie w dniu wejścia w życie Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską zmieniającej załącznik 11 do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącej handlu produktami rolnymi (zwaną dalej „umową dotyczącą załącznika 11”).

Jeżeli umowa dotycząca załącznika 11 jest tymczasowo stosowana, niniejsza decyzja również jest stosowana tymczasowo od tego samego dnia, w oczekiwaniu na wejście w życie umowy.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Podpisano w Paryżu,
dnia 23 grudnia 2008 r.

W imieniu Konfederacji

Szwajcarskiej

Hans WYSS

Szef delegacji

Podpisano w Paryżu,
dnia 23 grudnia 2008 r.

W imieniu Wspólnoty

Europejskiej

Paul VAN GELDORP

Szef delegacji

⁽¹⁾ Dz.U. L 146 z 13.6.2003, s. 1.

ZAŁĄCZNIK I

Dodatek 2 do załącznika 11 uzupełnia się w następujący sposób:

„X. Przemieszczanie o charakterze niehandlowym zwierząt domowych

A. PRAWODAWSTWO (*)

Wspólnota	Szwajcaria
Rozporządzenie (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt, stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym, i zmieniające dyrektywę Rady 92/65/EWG (Dz.U. L 146 z 13.6.2003, s. 1).	Rozporządzenie z dnia 18 kwietnia 2007 r. dotyczące przywozu zwierząt domowych (OIA) (RS 916.443.14).

B. SZCZEGÓLNE POSTANOWIENIA I PROCEDURY WPROWADZANIA W ŻYCIE

1. Obowiązującym systemem identyfikacji jest system przewidziany w rozporządzeniu (WE) nr 998/2003.
2. Ważność szczepienia przeciwko wściekliznie oraz, w stosownych przypadkach, ponownego szczepienia ustalana jest według zaleceń laboratorium, które wyprodukowało szczepionkę, zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 998/2003 oraz decyzją Komisji 2005/91/WE z dnia 2 lutego 2005 r. ustanawiającą okres, po którym szczepienie przeciwko wściekliznie uważa się za ważne. ⁽¹⁾.
3. Obowiązującym paszportem jest paszport przewidziany w decyzji Komisji 2003/803/WE z dnia 26 listopada 2003 r. ustanawiającej wzór paszportu do celów wewnątrzspółnotowego przemieszczania psów, kotów i fretek ⁽²⁾.
4. Do celów niniejszego dodatku, przepisy rozdziału II (przepisy mające zastosowanie do przemieszczania między państwami członkowskimi) rozporządzenia (WE) nr 998/2003 stosują się odpowiednio do przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych między państwami członkowskimi Wspólnoty i Szwajcarią.”.

(*) O ile nie wskazano inaczej, wszelkie odniesienie do aktów prawnych rozumiane jest jako odniesienie do tych aktów zmienionych przed dniem 30 czerwca 2008 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 4.2.2005, s. 61.

⁽²⁾ Dz.U. L 312 z 27.11.2003, s. 1.

ZAŁĄCZNIK II

Dodatek 3 do załącznika 11 otrzymuje brzmienie:

„Dodatek 3

PRZYWÓZ ŻYWYCH ZWIERZĄT, ICH NASIENIA, KOMÓREK JAJOWYCH I ZARODKÓW Z KRAJÓW TRZECICH

I. Wspólnota – prawodawstwo (*)

A. Zwierzęta kopytne, z wyjątkiem koniowatych

Dyrektywa Rady 2004/68/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r. ustanawiająca warunki zdrowia zwierząt regulujące przywóz do oraz tranzyt przez terytorium Wspólnoty niektórych żywych zwierząt kopytnych, zmieniająca dyrektywy 90/426/EWG oraz 92/65/EWG i uchylająca dyrektywę 72/462/EWG (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 320).

B. Koniowate

Dyrektywa Rady 90/426/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 42).

C. Drób i jaja wylęgowe

Dyrektywa Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących handel wewnątrz Wspólnoty i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych (Dz.U. L 303 z 31.10.1990, s. 6).

D. Zwierzęta akwakultury

Dyrektywa Rady 2006/88/WE z dnia 24 października 2006 r. w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób (Dz.U. L 328 z 24.11.2006, s. 14).

E. Zarodki bydła

Dyrektywa Rady 89/556/EWG z dnia 25 września 1989 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących handel wewnątrz Wspólnoty oraz przywóz z państw trzecich zarodków bydła domowego (Dz.U. L 302 z 19.10.1989, s. 1).

F. Nasienie bydła

Dyrektywa Rady 88/407/EWG z dnia 14 czerwca 1988 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt wymagane w handlu wewnątrz Wspólnoty oraz w przywozie nasienia bydła domowego (Dz.U. L 194 z 22.7.1988, s. 10).

G. Nasienie świń

Dyrektywa Rady 90/429/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiająca warunki sanitarne odnośnie do zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrz Wspólnoty nasieniem bydła i trzody chlewnej oraz w przywozie (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 62).

H. Pozostałe zwierzęta żywe

1. Dyrektywa Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiająca wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych wymaganiami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG (Dz.U. L 268 z 14.9.1992, s. 54).

2. Rozporządzenie (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt, stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym, i zmieniające dyrektywę Rady 92/65/EWG (Dz.U. L 146 z 13.6.2003, s. 1).

(*) O ile nie wskazano inaczej, wszelkie odniesienie do aktów prawnych rozumiane jest jako odniesienie do tych aktów zmienionych przed dniem 30 czerwca 2008 r.

I. Pozostałe przepisy szczególne

1. Dyrektywa Rady 96/22/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. dotycząca zakazu stosowania w gospodarstwach hodowlanych niektórych związków o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i β -agonistycznym i uchylająca dyrektywy 81/602/EWG, 88/146/EWG oraz 88/299/EWG (Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 3).
2. Dyrektywa Rady 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego oraz uchylająca dyrektywy 85/358/EWG i 86/469/EWG oraz decyzje 89/187/EWG i 91/664/EWG (Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 10).

II. Szwajcaria – prawodawstwo (*)

1. Rozporządzenie z dnia 18 kwietnia 2007 r. dotyczące przywozu, przewozu i wywozu zwierząt i produktów zwierzęcych (OITE), (RS 916.443.10);
2. Rozporządzenie z dnia 18 kwietnia 2007 r. dotyczące przywozu i przewozu drogą lotniczą zwierząt z państw trzecich (OITA), (RS 916.443.12);
3. Rozporządzenie z dnia 18 kwietnia 2007 r. dotyczące przywozu i przewozu drogą lotniczą produktów zwierzęcych z państw trzecich (OITPA), (RS 916.443.13);
4. Rozporządzenie Federalnego Departamentu Gospodarki (DFE) z dnia 16 maja 2007 r. dotyczące przywozu i przewozu zwierząt i produktów zwierzęcych (rozporządzenie dotyczące kontroli, OITE), (RS 916.443.106);
5. Rozporządzenie z dnia 18 kwietnia 2007 r. dotyczące przywozu zwierząt domowych (OIAC) (RS 916.443.14);
6. Rozporządzenie z dnia 18 sierpnia 2004 r. dotyczące weterynaryjnych produktów leczniczych (OMédV), (RS 812.212.27);
7. Rozporządzenie z dnia 30 października 1985 r. w sprawie opłat pobieranych przez Federalny Urząd Weterynaryjny (OEVET), (RS 916.472).

III. Przepisy wykonawcze

Federalny Urząd Weterynaryjny stosuje, równoległe do właściwych organów państw członkowskich Wspólnoty, warunki przywozu, o których mowa w aktach wymienionych w punkcie I niniejszego dodatku, środki wykonawcze oraz wykazy zakładów, z których przywóz jest dozwolony. Powyższe zobowiązanie obejmuje wszystkie odpowiednie akty prawne niezależnie od daty ich przyjęcia.

Federalny Urząd Weterynaryjny może przyjąć bardziej restrykcyjne środki i wymagać dodatkowych gwarancji. W ramach Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego odbywają się konsultacje w celu znalezienia odpowiednich rozwiązań.

Federalny Urząd Weterynaryjny i państwa członkowskie Wspólnoty powiadamiają się nawzajem o szczególnych warunkach przywozu ustanowionych dwustronnie i niebędących przedmiotem harmonizacji na poziomie wspólnotowym.

Do celów stosowania niniejszego załącznika zoo w Zurychu zostaje uznane dla Szwajcarii ośrodkiem zatwierdzonym zgodnie z przepisami załącznika C do dyrektywy 92/65/EWG.”.

(*) O ile nie wskazano inaczej, wszelkie odniesienie do aktów prawnych rozumiane jest jako odniesienie do tych aktów zmienionych przed dniem 30 czerwca 2008 r.

ZAŁĄCZNIK III

Dodatek 4 do załącznika 11 zastępuje się następującym tekstem:

„Dodatek 4

PRZEPISY ZOOTECHNICZNE, W TYM PRZEPISY DOTYCZĄCE PRZYWOZU Z KRAJÓW TRZECICH

A. Prawodawstwo (*)

Wspólnota	Szwajcaria
<p>Dyrektywa Rady 77/504/EWG z dnia 25 lipca 1977 r. w sprawie zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła (Dz.U. L 206 z 12.8.1977, s. 8).</p> <p>Dyrektywa Rady 88/661/EWG z dnia 19 grudnia 1988 r. w sprawie norm zootechnicznych mających zastosowanie do zwierząt hodowlanych z gatunku świń (Dz.U. L 382 z 31.12.1988, s. 36).</p> <p>Dyrektywa Rady 87/328/EWG z dnia 18 czerwca 1987 r. w sprawie dopuszczania zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła do celów hodowlanych (Dz.U. L 167 z 26.6.1987, s. 54).</p> <p>Dyrektywa Rady 88/407/EWG z dnia 14 czerwca 1988 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt wymagane w handlu wewnątrzspółnotowym oraz w przywozie zamrożonego nasienia bydła domowego (Dz.U. L 194 z 22.7.1988, s. 10).</p> <p>Dyrektywa Rady 89/361/EWG z dnia 30 maja 1989 r. dotycząca owiec i kóz hodowlanych czystorasowych (Dz.U. L 153 z 6.6.1989, s. 30).</p> <p>Dyrektywa Rady 90/118/EWG z dnia 5 marca 1990 r. w sprawie dopuszczania czystorasowych świń hodowlanych do hodowli (Dz.U. L 71 z 17.3.1990, s. 34).</p> <p>Dyrektywa Rady 90/119/EWG z dnia 5 marca 1990 r. w sprawie dopuszczania do hodowli mieszańców świń hodowlanych (Dz.U. L 71 z 17.3.1990, s. 36).</p> <p>Dyrektywa Rady 90/427/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków handlu wewnątrzspółnotowego koniowatymi (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 55).</p> <p>Dyrektywa Rady 90/428/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie handlu zwierzętami z rodziny koniowatych przeznaczonymi do udziału w zawodach oraz ustanawiająca warunki udziału w takich zawodach. (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 60).</p> <p>Dyrektywa Rady 91/174/EWG z dnia 25 marca 1991 r. ustanawiająca wymogi zootechniczne i rodowodowe przy wprowadzaniu do obrotu zwierząt czystorasowych oraz zmieniająca dyrektywy 77/504/EWG oraz 90/425/EWG (Dz.U. L 85 z 5.4.1991, s. 37).</p> <p>Dyrektywa Rady 94/28/WE z dnia 23 czerwca 1994 r. ustanawiająca zasady odnoszące się do warunków genealogicznych i zootechnicznych stosowanych w przywozie z państw trzecich zwierząt, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków oraz zmieniająca dyrektywę 77/504/EWG w sprawie zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła (Dz.U. L 178 z 12.7.1994, s. 66).</p>	<p>Rozporządzenie z dnia 14 listopada 2007 r. w sprawie hodowli (RS 916.310).</p>

(*) O ile nie wskazano inaczej, wszelkie odniesienie do aktów prawnych rozumiane jest jako odniesienie do tych aktów zmienionych przed dniem 30 czerwca 2008 r.

B. Przepisy wykonawcze

Do celów niniejszego dodatku, żywe zwierzęta i produkty zwierzęce będące przedmiotem wymiany handlowej między państwami członkowskimi Wspólnoty a Szwajcarią są przemieszczane na warunkach ustanowionych dla wymiany pomiędzy państwami członkowskimi Wspólnoty.

Bez uszczerbku dla przepisów dotyczących kontroli zootechnicznej znajdujących się w dodatkach 5 i 6, władze szwajcarskie zobowiązują się zapewnić, aby Szwajcaria stosowała do swojego przywozu takie same przepisy, jak przepisy znajdujące się w dyrektywie Rady 94/28/WE.

W przypadku wystąpienia trudności w tym zakresie, sprawę kieruje się do Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego na wniosek którejkolwiek ze stron.”

ZAŁĄCZNIK IV

Dodatek 5 do załącznika 11 otrzymuje brzmienie:

„Dodatek 5

ŻYWE ZWIERZĘTA, ICH NASIENIE, KOMÓRKI JAJOWE I ZARODKI: KONTROLE GRANICZNE I OPŁATY

ROZDZIAŁ I

Postanowienia ogólne – system TRACES

A. PRAWODAWSTWO (*)

Wspólnota	Szwajcaria
Decyzja Komisji 2004/292/WE z dnia 30 marca 2004 r. w sprawie wprowadzenia systemu TRACES i zmieniająca decyzję 92/486/EWG (Dz.U. L 94 z 31.3.2004, s. 63).	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ustawa z dnia 1 lipca 1966 r. o epizootiach (LFE) (RS 916.40); 2. Rozporządzenie z dnia 27 czerwca 1995 r. o epizootiach (OFE) (RS 916.401); 3. Rozporządzenie z dnia 18 kwietnia 2007 r. dotyczące przywozu, przewozu i wywozu zwierząt i produktów zwierzęcych (OITE) (RS 916.443.10); 4. Rozporządzenie z dnia 18 kwietnia 2007 r. dotyczące przywozu i przewozu drogą lotniczą zwierząt z krajów trzecich (OITA) (RS 916.443.12); 5. Rozporządzenie z dnia 18 kwietnia 2007 r. dotyczące przywozu i przewozu drogą lotniczą produktów zwierzęcych z krajów trzecich (OITPA) (RS 916.443.13); 6. Rozporządzenie Federalnego Departamentu Gospodarki (DFE) z dnia 16 maja 2007 r. dotyczące przywozu i przewozu zwierząt i produktów zwierzęcych (rozporządzenie dotyczące kontroli, OITE) (RS 916.443.106); 7. Rozporządzenie z dnia 18 kwietnia 2007 r. dotyczące przywozu zwierząt domowych (OIA) (RS 916.443.14).

B. PRZEPISY WYKONAWCZE

Komisja przy współpracy z Federalnym Urzędem Weterynaryjnym włącza Szwajcarię do systemu informatycznego TRACES, zgodnie z decyzją Komisji 2004/292/WE.

W razie konieczności, Wspólny Komitet Weterynaryjny określa środki przejściowe i uzupełniające.

ROZDZIAŁ II

Kontrole weterynaryjne i zootechniczne mające zastosowanie w handlu między państwami członkowskimi Wspólnoty a Szwajcarią;

A. PRAWODAWSTWO (*)

Kontrole weterynaryjne i zootechniczne mające zastosowanie w handlu między państwami członkowskimi Wspólnoty a Szwajcarią są przeprowadzane zgodnie z przepisami następujących aktów prawnych:

(*) O ile nie wskazano inaczej, wszelkie odniesienie do aktów prawnych rozumiane jest jako odniesienie do tych aktów zmienionych przed dniem 30 czerwca 2008 r.

Wspólnota	Szwajcaria
1. Dyrektywa Rady 89/608/EWG z dnia 21 listopada 1989 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania ustawodawstwa dotyczącego spraw weterynaryjnych i zootechnicznych (Dz.U. L 351 z 2.12.1989, s. 34);	1. Ustawa z dnia 1 lipca 1966 r. o epizootiach (LFE) (RS 916.40), w szczególności jej art. 57;
2. Dyrektywa Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotycząca kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29).	2. Rozporządzenie z dnia 18 kwietnia 2007 r. dotyczące przywozu, przewozu i wywozu zwierząt i produktów zwierzęcych (OITE), (RS 916.443.10); 3. Rozporządzenie Federalnego Departamentu Gospodarki (DFE) z dnia 16 maja 2007 r. dotyczące przywozu i przewozu zwierząt i produktów zwierzęcych (rozporządzenie dotyczące kontroli, OITE) (RS 916.443.106); 4. Rozporządzenie z dnia 18 kwietnia 2007 r. dotyczące przywozu zwierząt domowych (OIAC) (RS 916.443.14); 5. Rozporządzenie z dnia 30 października 1985 r. w sprawie opłat pobieranych przez Federalny Urząd Weterynaryjny (OEvet) (RS 916.472).

B. OGÓLNE PRZEPISY WYKONAWCZE

W przypadkach przewidzianych w art. 8 dyrektywy 90/425/EWG właściwe organy kraju przeznaczenia nawiązują niezwłocznie kontakt z właściwymi organami kraju wysyłki. Podejmują one wszelkie niezbędne środki oraz powiadamiają właściwe organy kraju wysyłki i Komisję o charakterze przeprowadzanych kontroli, podjętych decyzjach oraz przyczynach ich podjęcia.

Wspólny Komitet Weterynaryjny jest odpowiedzialny za stosowanie przepisów art. 10, 11 i 16 dyrektywy 89/608/EWG oraz art. 9 i 22 dyrektywy 90/425/EWG.

C. SZCZEGÓLNE PRZEPISY WYKONAWCZE DOTYCZĄCE ZWIERZĄT W WYPASIE W OBSZARACH PRZYGRANICZNYCH

1. Definicje:

»wypas«: działanie polegające na wyprowadzaniu zwierząt na wypas w strefie przygranicznej ograniczonej do 10 km po obu stronach granicy. W przypadku szczególnych, odpowiednio uzasadnionych warunków właściwe organy mogą udzielić pozwolenia na poszerzenie strefy po obu stronach granicy między Szwajcarią a Wspólnotą,

»wypas dzienny«: wypas, w trakcie którego pod koniec każdego dnia zwierzęta powracają do swojego gospodarstwa w państwie członkowskim lub Szwajcarii.

2. W przypadku wypasu między państwami członkowskimi Wspólnoty a Szwajcarią stosuje się odpowiednio przepisy decyzji Komisji 2001/672/WE z dnia 20 sierpnia 2001 r. ustanawiającej szczególne zasady stosowane do przewozu bydła na letnie pastwiska położone w rejonach górskich (Dz.U. L 235 z 4.9.2001, s. 23). Jednakże do celów niniejszego załącznika, art. 1 decyzji 2001/672/WE dostosowuje się w następujący sposób:

— odniesienie do okresu od 1 maja do 15 października zostaje zastąpione określeniem „rok kalendarzowy”,

— w przypadku Szwajcarii stronami, o których mowa w art. 1 decyzji 2001/672/WE i w odpowiednim załączniku, są:

SZWAJCARIA

KANTON ZURYCH

KANTON BERNO

KANTON LUCERNA

KANTON URI

KANTON SCHWYZ

KANTON OBWALDEN

KANTON NIDWALDEN

KANTON GLARUS

KANTON ZUG

KANTON FRYBURG

KANTON SOLURA

KANTON BAZYLEA-MIASTO

KANTON BAZYLEA-OKRĘG

KANTON SZAFUZA

KANTON APPENZELL AUSSERRHODEN

KANTON APPENZELL INNERRHODEN

KANTON SANKT GALLEN

KANTON GRYZONIA

KANTON ARGOWIA

KANTON TURGOWIA

KANTON TICINO

KANTON VAUD

KANTON VALAIS

KANTON NEUCHÂTEL

KANTON GENEWA

KANTON JURA

Zgodnie z rozporządzeniem z dnia 27 czerwca 1995 r. o epizootiach (OFE) (RS 916.401), w szczególności jego art. 7 (rejestrowanie), oraz rozporządzeniem z dnia 23 listopada 2005 r. dotyczącym bazy danych dotyczącej przemieszczania zwierząt, w szczególności jego sekcji 2 (zawartość bazy danych), Szwajcaria przydziela każdemu pastwisku konkretny kod rejestracyjny, który musi zostać zarejestrowany w krajowej bazie danych dotyczącej bydła

3. W przypadku wypasu między państwami członkowskimi Wspólnoty a Szwajcarią urzędowy lekarz weterynarii kraju wysyłki:
 - a) w dniu wystawienia świadectwa, ale nie później niż 24 godziny przed przewidywaną datą przyjazdu zwierząt, informuje o wysłaniu zwierząt właściwe organy miejsca przeznaczenia (lokalna jednostka weterynaryjna) przy pomocy komputerowego systemu łączącego organy weterynaryjne, przewidzianego w art. 20 dyrektywy 90/425/EWG;

- b) przystępuje do badania zwierząt w ciągu 48 godzin przed ich wyjazdem na wypas; zwierzęta muszą być odpowiednio zidentyfikowane;
 - c) wydaje świadectwa zgodne z wzorem znajdującym się w pkt 9.
4. Przez cały okres trwania wypasu zwierzęta pozostają pod kontrolą celną.
5. Posiadacz zwierząt musi:
 - a) zobowiązać się na piśmie do dostosowania się do wszystkich środków przyjętych w wyniku zastosowania przepisów przewidzianych w niniejszym załączniku i wszelkich innych środków wprowadzonych na poziomie lokalnym, w takim samym stopniu co posiadacz zwierząt pochodzący z państwa członkowskiego lub Szwajcarii;
 - b) pokryć koszty kontroli wymaganych zgodnie z niniejszym załącznikiem;
 - c) działać w pełnej zgodności z ustaleniami dotyczącymi kontroli celnej i weterynaryjnej wymaganej przez organy kraju wysyłki lub kraju przeznaczenia.
6. Podczas powrotu zwierząt pod koniec okresu wypasu lub w okresie wcześniejszym urzędowy lekarz weterynarii kraju miejsca wypasu:
 - a) w dniu wystawienia świadectwa, ale nie później niż 24 godziny przed przewidywaną datą przyjazdu zwierząt, informuje o wysłaniu zwierząt właściwe organy miejsca przeznaczenia (lokalna jednostka weterynaryjna) przy pomocy komputerowego systemu łączącego organy weterynaryjne, przewidzianego w art. 20 dyrektywy 90/425/EWG;
 - b) przystępuje do badania zwierząt w ciągu 48 godzin przed ich wyjazdem na wypas; zwierzęta muszą być odpowiednio zidentyfikowane;
 - c) wydaje świadectwo zgodne z wzorem znajdującym się w pkt 9.
7. W przypadku pojawienia się choroby właściwe organy weterynaryjne wspólnie podejmują odpowiednie środki. Organy te rozpatrują kwestię ewentualnych kosztów. W razie konieczności, sprawę kieruje się do Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego.
8. W drodze wyjątku od przepisów pkt 1–7 mających zastosowanie do wypasu, w przypadku wypasu dziennego między państwami członkowskimi Wspólnoty a Szwajcarią:
 - a) zwierzęta nie powinny mieć styczność ze zwierzętami z innego gospodarstwa;
 - b) posiadacz tych zwierząt zobowiązuje się do poinformowania właściwych organów weterynaryjnych o wszelkich kontaktach zwierząt ze zwierzętami z innego gospodarstwa;
 - c) świadectwo zdrowia określone w pkt 9 poniżej powinno być przedstawiane właściwym organom weterynaryjnym w każdym roku kalendarzowym, przy pierwszym wprowadzeniu zwierząt na terytorium państwa członkowskiego lub Szwajcarii. Świadectwo zdrowia należy przedstawiać właściwym organom weterynaryjnym na ich żądanie;
 - d) przepisy pkt 2 i 3 stosuje się jedynie podczas pierwszego w danym roku kalendarzowym wysłania zwierząt do państwa członkowskiego lub Szwajcarii;
 - e) nie stosuje się przepisów pkt 6;
 - f) posiadacz zwierząt zobowiązuje się do informowania właściwych organów weterynaryjnych o zakończeniu okresu wypasu.
9. Wzór świadectwa zdrowia bydła wysłanego do wypasu lub wypasu dziennego w obszarze przygranicznym oraz powracającego z wypasu przygranicznego:

**Wzór świadectwa zdrowia bydła wysłanego do wypasu lub wypasu dziennego w obszarze przygranicznym
oraz bydła powracającego z wypasu przygranicznego:**

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA**Świadectwo Zdrowia dla Zwierząt w obrocie wewnątrzspółnotowym**

Część I: Szczegóły dotyczące przesyłki	I.1. Nadawca Nazwa Adres Kod pocztowy		I.2. Numer referencyjny świadectwa	I.2.a. Lokalny numer referencyjny:
			I.3. Odpowiedzialna Władza Centralna	
			I.4. Odpowiedzialna Władza Lokalna	
	I.5. Odbiorca Nazwa Adres Kod pocztowy		I.6. Nr ref. oryginałów towarzyszących świadectw Nr ref. towarzyszących dokumentów	
			I.7. Handlowiec Nazwa Numer zatwierdzenia	
	I.8. Kraj pochodzenia	Kod ISO	I.9. Region pochodzenia	Kod
	I.10. Kraj przeznaczenia	Kod ISO	I.11. Region przeznaczenia	Kod
	I.12. Miejsce pochodzenia/Miejsce zbioru Gospodarstwo ☐ Nazwa Adres Kod pocztowy		I.13. Miejsce przeznaczenia Gospodarstwo ☐ Nazwa Adres Kod pocztowy	
	I.14. Miejsce załadunku Kod pocztowy		I.15. Data i godzina wyjazdu	
	I.16. Środki transportu Samolot ☐ Statek ☐ Kolej ☐ Samochód ☐ Inne ☐ Oznakowanie:		I.17. Przewoźnik Nazwa Adres Kod pocztowy	
			Numer zatwierdzenia Kraj Członkowski	
	I.18. Gatunek zwierząt/Produkt		I.19. Kod Taryfy Celnej (PCN) 01 02	
			I.20. Liczba zwierząt/masa	
I.21.		I.22. Liczba opakowań		
I.23.		I.24. Rodzaj opakowań		
I.25. Zwierzęta/produkty przeznaczone do Przepęd ☐				
I.26. Tranzyt przez kraj trzeci ☐ Kraj trzeci Punkt wejścia Punkt wejścia		I.27. Tranzyt przez Państwa Członkowskie ☐ Kraj Członkowski Kraj Członkowski Kraj Członkowski		
		Kod ISO Kod ISO Kod ISO		
I.28.		I.29. Szacunkowy czas podróży		
I.30. Plan podróży Tak ☐ Nie ☐				
I.31. Identyfikacja zwierząt/produktów Numer identyfikacyjny				

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

2005/22 Wypas letni

Część II: Zaświadczenie	II. Informacje sanitarne ⁽¹⁾ ⁽²⁾	II.a. Nr referencyjny świadectwa	II.b. Lokalny nr referencyjny
	<p>II.1. Świadectwo zdrowia do celów wypasu ⁽³⁾ lub dziennego wypasu ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ bydła w obszarze przygranicznym.</p> <p>Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, zaświadczam, że każde zwierzę należące do wyżej opisanej partii:</p> <p>II.1.1. pochodzi z gospodarstwa położonego w strefie, która, zgodnie z przepisami wspólnotowymi lub krajowymi, nie jest przedmiotem żadnego zakazu czy ograniczenia związanego z chorobami bydła;</p> <p>II.1.2. pochodzi ze stada pochodzącego z jednego z państw członkowskich lub części jego terytorium, które(-a):</p> <p>a) uruchomiło(-a) sieć nadzoru zatwierdzoną decyzją Komisji .../.../WE, lub w przypadku Szwajcarii, umową między Wspólnotą Europejską a Szwajcarią z dnia 21 czerwca 1999 r. (załącznik 11 dodatek 2 pkt I),</p> <p>b) jest oficjalnie uznane(-a) za niedotknięte(-a) białaczką, gruźlicą i brucelozą;</p> <p>II.1.3. jest zwierzęciem hodowlanym ⁽⁵⁾ lub użytkowym ⁽⁵⁾, które:</p> <p>a) przebywało, według dostępnych informacji, w ciągu ostatnich trzydziestu dni lub od swojego urodzenia, jeżeli ma mniej niż 30 dni, w gospodarstwie pochodzenia, a żadne zwierzę przywiezione z kraju trzeciego nie zostało wprowadzone do tego gospodarstwa w tym okresie, chyba że było odizolowane od innych zwierząt tego gospodarstwa,</p> <p>b) nie miało kontaktu w ciągu ostatnich 30 dni ze zwierzętami, których stada nie spełniają warunków, o których mowa w pkt II.1.2.;</p> <p>II.1.4. zwierzęta opisane powyżej zostały poddane badaniu [wstawić datę] w ciągu 24 godzin poprzedzających przewidywany wyjazd i nie przejawiały żadnych objawów klinicznych choroby zakaźnej lub zaraźliwej;</p> <p>II.1.5. gospodarstwo pochodzenia oraz, w stosownym przypadku, zatwierdzone miejsce gromadzenia oraz strefa, w której się znajdują, nie są przedmiotem żadnego zakazu lub ograniczenia dotyczącego chorób bydła zgodnie z przepisami wspólnotowymi lub krajowymi;</p> <p>II.1.6. wszystkie mające zastosowanie przepisy dyrektywy Rady 64/432/EWG są przestrzegane;</p> <p>II.1.7. zwierzęta spełniają dodatkowe gwarancje w odniesieniu do IBR/IPV (zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy u bydła/pęcherzykowego zapalenia błony śluzowej sromu i pochwy), zgodnie z decyzją Komisji 93/42/WE, której przepisy stosuje się odpowiednio, zgodnie z Umową z dnia 21 czerwca 1999 r. między Wspólnotą Europejską a Szwajcarią;</p> <p>II.1.8. podczas badania wyżej opisane zwierzęta znajdowały się w stanie kwalifikującym je do planowanego przewozu zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 ⁽⁵⁾;</p> <p>II.1.9. data przyjazdu na pastwisko ⁽⁶⁾:</p> <p>II.1.10. data przewidywanego wyjazdu z pastwiska:</p> <p>II.2. Świadectwo zdrowia bydła powracającego z wypasu przygranicznego (na koniec normalnego okresu wypasu lub po tym okresie);</p> <p>II.2.1. że zwierzęta opisane powyżej [lista zwierząt podczas wcześniejszego powrotu ⁽³⁾ lub lista zwierząt znajdujących się na towarzyszącym świadectwie oryginalnym ⁽³⁾, ⁽⁷⁾, ⁽⁸⁾] zostały poddane badaniu w dniu (data załadowania zwierząt lub 48 godzin przed ich wyjazdem) i nie przejawiały żadnych klinicznych oznak choroby zakaźnej lub zaraźliwej;</p> <p>II.2.2. że strefa wypasu, w której przebywały zwierzęta, nie jest przedmiotem żadnego zakazu lub ograniczenia związanego z chorobami zwierzęcymi dotyczącymi bydła zgodnie z przepisami wspólnotowymi lub krajowymi, a w szczególności, że w okresie wypasu nie stwierdzono żadnego przypadku gruźlicy, brucelozy ani białaczki.</p>		
	<p>Uwagi</p> <p>Część I:</p> <p>— Numer świadectwa zdrowia użytego przy wejściu do strefy wypasu wskazano w części I.6 niniejszego świadectwa.</p> <p>Część II:</p> <p>⁽¹⁾ Informacje, które muszą znajdować się na niniejszym świadectwie, muszą również zostać wprowadzone do komputerowego systemu łączącego organy weterynaryjne, przewidzianego w art. 20 dyrektywy 90/425/EWG, w dniu wydania świadectwa i nie później niż 24 godziny przed przewidywanym przyjazdem zwierząt.</p> <p>⁽²⁾ Świadectwo to jest ważne przez dziesięć dni, licząc od daty badania sanitarnego dokonanego w Szwajcarii lub w państwie członkowskim pochodzenia. W przypadku wypasu dziennego świadectwo to ważne jest przez cały okres wypasu.</p> <p>⁽³⁾ Niepotrzebne skreślić.</p>		

- (⁴) W przypadku wypasu dziennego świadectwo to ważne jest przez cały okres wypasu.
- (⁵) Oświadczenie to nie zwalnia przewoźników z obowiązków, które na nich ciąży zgodnie z obowiązującymi przepisami wspólnotowymi, między innymi w odniesieniu do oceny kwalifikowalności zwierząt do transportu.
- (⁶) Kod rejestracyjny pastwiska wskazano w części I.13 (numer zatwierdzenia) niniejszego świadectwa.
- (⁷) Jeżeli w związku ze stanem zdrowia zwierzęta w okresie wypasu powracają do gospodarstwa pochodzenia wraz z towarzyszącym im świadectwem zdrowia, elementy je identyfikujące muszą zostać skreślone z pierwotnej listy, a ta ostatnia musi zostać zatwierdzona przez urzędowego lekarza weterynarii.
- (⁸) Część II.1 do wypełnienia przy wyjeździe na wypas lub wypas dzienny w obszarze przygranicznym, część II.2 do wypełnienia przy powrocie z wypasu przygranicznego.

Kolor pieczęci i podpisu musi się różnić od koloru pozostałych adnotacji na świadectwie.

Urzędowy lekarz weterynarii lub urzędowy inspektor

Nazwisko i imię (drukowanymi literami):

Kwalifikacje i tytuł:

Lokalna jednostka weterynaryjna:

Nr lokalnej jednostki weterynaryjnej:

Data:

Podpis:

Pieczęć:

ROZDZIAŁ III

Warunki wymiany handlowej pomiędzy Wspólnotą a Szwajcarią

A. PRAWODAWSTWO

W odniesieniu do wymiany handlowej dotyczącej zwierząt żywych, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków pomiędzy Wspólnotą a Szwajcarią oraz do wypasu w obszarze przygranicznym Wspólnoty i Szwajcarii, obowiązują świadectwa zdrowia przewidziane w niniejszym załączniku i dostępne w systemie TRACES, zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (WE) nr 599/2004 z dnia 30 marca 2004 r. dotyczącego przyjęcia zharmonizowanego wzoru świadectwa i sprawozdania z kontroli związanych z wewnątrzwspólnotowym handlem zwierzętami i produktami pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 94 z 31.3.2004, s. 44).

ROZDZIAŁ IV

Kontrole weterynaryjne mające zastosowanie do przywozu z krajów trzecich

A. PRAWODAWSTWO (*)

Kontrole dotyczące przywozu z krajów trzecich są przeprowadzane zgodnie z przepisami następujących aktów prawnych:

Wspólnota Europejska	Szwajcaria
1. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 282/2004 z dnia 18 lutego 2004 r. wprowadzające dokument zgłoszenia i kontroli weterynaryjnych dotyczących zwierząt wwożonych do Wspólnoty pochodzących z krajów trzecich (Dz.U. L 49 z 19.2.2004, s. 11);	1. Rozporządzenie z dnia 18 kwietnia 2007 r. dotyczące przywozu, przewozu i wywozu zwierząt i produktów zwierzęcych (OITE), (RS 916.443.10);
2. Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt. (Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1);	2. Rozporządzenie z dnia 18 kwietnia 2007 r. dotyczące przywozu i przewozu drogą lotniczą zwierząt z krajów trzecich (OITA), (RS 916.443.12);
3. Dyrektywa Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych zwierząt wprowadzanych na rynek Wspólnoty z państw trzecich i zmieniająca dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, s. 56);	3. Rozporządzenie z dnia 18 kwietnia 2007 r. dotyczące przywozu i przewozu drogą lotniczą produktów zwierzęcych z krajów trzecich (OITPA) (RS 916.443.13);
4. Dyrektywa Rady 96/22/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. dotycząca zakazu stosowania w gospodarstwach hodowlanych niektórych związków o działaniu hormonalnym, tyreostaticznym i β -agonistycznym i uchylająca dyrektywy 81/602/EWG, 88/146/EWG oraz 88/299/EWG (Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 3);	4. Rozporządzenie Federalnego Departamentu Gospodarki (DFE) z dnia 16 maja 2007 r. dotyczące przywozu i przewozu zwierząt i produktów zwierzęcych (rozporządzenie dotyczące kontroli, OITE) (RS 916.443.106);
5. Dyrektywa Rady 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego oraz uchylająca dyrektywy 85/358/EWG i 86/469/EWG oraz decyzje 89/187/EWG i 91/664/EWG (Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 10);	5. Rozporządzenie z dnia 18 kwietnia 2007 r. dotyczące przywozu zwierząt domowych (OIAC) (RS 916.443.14);
6. Decyzja Komisji 97/794/WE z dnia 12 listopada 1997 r. ustanawiająca niektóre szczegółowe zasady stosowania dyrektywy Rady 91/496/EWG w odniesieniu do kontroli weterynaryjnych żywych zwierząt sprowadzanych z państw trzecich (Dz.U. L 323 z 26.11.1997, s. 31).	6. Rozporządzenie z dnia 30 października 1985 r. w sprawie opłat pobieranych przez Federalny Urząd Weterynaryjny (OEVET) (RS 916.472);
	7. Rozporządzenie z dnia 18 sierpnia 2004 r. dotyczące weterynaryjnych produktów leczniczych (OMédV), (RS 812.212.27).

(*) O ile nie wskazano inaczej, wszelkie odniesienie do aktów prawnych rozumiane jest jako odniesienie do tych aktów zmienionych przed dniem 30 czerwca 2008 r.

B. PRZEPISY WYKONAWCZE

1. W celu wykonania art. 6 dyrektywy 91/496/EWG punkty kontroli granicznej państw członkowskich zatwierdzone do celów kontroli weterynaryjnej zwierząt żywych zostały określone w załączniku do decyzji Komisji 2001/881/WE z dnia 7 grudnia 2001 r. ustalającej wykaz punktów kontroli granicznej zatwierdzonych do celów przeprowadzania kontroli weterynaryjnych zwierząt i produktów odzwierzęcych sprowadzanych z krajów trzecich oraz uaktualniającej szczegółowe przepisy dotyczące kontroli przeprowadzanych przez ekspertów Komisji.
2. W celu wykonania art. 6 dyrektywy 91/496/EWG określa się następujące punkty kontroli granicznej w Szwajcarii:

Nazwa	Kod TRACES	Typ	Ośrodek kontroli	Typ zezwolenia
Port Lotniczy w Zurichu	CHZRH4	A	Ośrodek 3	O – Inne zwierzęta (w tym zwierzęta z ogrodów zoologicznych) ⁽¹⁾
Port Lotniczy w Genewie	CHGVA4	A	Ośrodek 2	O – Inne zwierzęta (w tym zwierzęta z ogrodów zoologicznych) ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Przy stosowaniu kategorii zezwoleń określonych w decyzji Komisji 2001/881/WE.

Wspólny Komitet Weterynaryjny jest odpowiedzialny za wszelkie późniejsze zmiany w wykazie punktów kontroli granicznej, ich ośrodków kontroli oraz typach zezwolenia.

Za przeprowadzenie kontroli na miejscu odpowiada Wspólny Komitet Weterynaryjny, w szczególności zgodnie z art. 19 dyrektywy 91/496/EWG oraz art. 57 ustawy o epizootiach.

3. Federalny Urząd Weterynaryjny stosuje, równoległe do organów państw członkowskich, Wspólnoty, warunki przywozu, o których mowa w dodatku 3 do niniejszego załącznika, oraz środki wykonawcze.

Federalny Urząd Weterynaryjny może przyjąć bardziej restrykcyjne środki i wymagać dodatkowych gwarancji. W takim przypadku, w celu znalezienia najwłaściwszych rozwiązań, w ramach Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego odbędą się konsultacje.

Federalny Urząd Weterynaryjny i państwa członkowskie Wspólnoty powiadamiają się nawzajem o szczególnych warunkach przywozu ustanowionych na poziomie dwustronnym i nie będących przedmiotem harmonizacji na poziomie wspólnotowym.

4. Punkty kontroli granicznej państw członkowskich, o których mowa w pkt. 1, wykonują kontrole przywozu z krajów trzecich, których miejscem przeznaczenia jest Szwajcaria, zgodnie z rozdziałem IV pkt A niniejszego dodatku.
5. Punkty kontroli granicznej Szwajcarii, o których mowa w pkt 2 wykonują kontrole przywozu z krajów trzecich, których miejscem przeznaczenia są państwa członkowskie Wspólnoty, zgodnie z rozdziałem IV pkt A niniejszego dodatku.

ROZDZIAŁ V

Przepisy szczególne

A. IDENTYFIKACJA ZWIERZĄT

1. PRAWODAWSTWO (*)

Wspólnota Europejska	Szwajcaria
1. Dyrektywa Rady 92/102/EWG z dnia 27 listopada 1992 r. w sprawie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz.U. L 355 z 5.12.1992, s. 32);	1. Rozporządzenie z dnia 27 czerwca 1995 r. o epizootiach (OFE) z 27 czerwca 1995 r. (RS 916.401), w szczególności jego art. 7–20 (rejestracja i identyfikacja);
2. Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97 (Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1).	2. Rozporządzenie z dnia 23 listopada 2005 r. dotyczące baz danych dotyczących przemieszczania zwierząt (RS 916.404).

2. SZCZEGÓLNE PRZEPISY I PROCEDURY WYKONAWCZE

- a) Wspólny Komitet Weterynaryjny jest odpowiedzialny za stosowanie art. 3 ust. 2, art. 4 ust. 1 lit. a) akapit piąty oraz art. 4 ust. 2 dyrektywy 92/102/EWG.
- b) W odniesieniu do wewnętrznego przemieszczania świń, owiec i kóz w Szwajcarii, datą obowiązującą do celów art. 5 ust. 3 jest dzień 1 lipca 1999 r.
- c) W ramach art. 10 dyrektywy 92/102/EWG, Wspólny Komitet Weterynaryjny jest odpowiedzialny za koordynację ewentualnego wprowadzania elektronicznych systemów identyfikacji.

B. OCHRONA ZWIERZĄT

1. PRAWODAWSTWO (*)

Wspólnota	Szwajcaria
1. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniające dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97 (Dz.U. L 3 z 5.1.2005, s. 1);	Rozporządzenie z dnia 23 kwietnia 2008 r. o ochronie zwierząt (OPAn) (RS 455.1), w szczególności jego art. 169–176.
2. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/97 z dnia 25 czerwca 1997 r. dotyczące kryteriów wspólnotowych dla miejsc postojów oraz zmieniające plan trasy określony w załączniku do dyrektywy 91/628/EWG.	

2. SZCZEGÓLNE PRZEPISY I PROCEDURY WYKONAWCZE

- a) Władze szwajcarskie zobowiązują się do przestrzegania przepisów rozporządzenia (WE) nr 1/2005 w odniesieniu do handlu między Szwajcarią a Wspólnotą Europejską oraz przywozu z krajów trzecich.
- b) W przypadkach przewidzianych w art. 26 rozporządzenia (WE) nr 1/2005 właściwe organy miejsca przeznaczenia nawiązują niezwłocznie kontakt z właściwymi organami miejsca wysyłki.
- c) Wspólny Komitet Weterynaryjny jest odpowiedzialny za stosowanie przepisów art. 10, 11 i 16 dyrektywy 89/608/EWG.

(*) O ile nie wskazano inaczej, wszelkie odniesienie do aktów prawnych rozumiane jest jako odniesienie do tych aktów zmienionych przed dniem 30 czerwca 2008 r.

- d) Za przeprowadzenie kontroli na miejscu odpowiada Wspólny Komitet Weterynaryjny, w szczególności zgodnie z art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1/2005 i art. 208 rozporządzenia z dnia 23 kwietnia 2008 r. o ochronie zwierząt (OPAn) (RS 455.1).
- e) Zgodnie z przepisami art. 175 rozporządzenia z 23 kwietnia 2008 r. o ochronie zwierząt (OPAn), (RS 455.1), przewóz przez Szwajcarię bydła, owiec, kóz i świń może odbywać się jedynie koleją lub samolotem. Kwestia ta zostaje zbadana przez Wspólny Komitet Weterynaryjny.

C. OPŁATY

1. Żadne opłaty nie są pobierane za kontrole weterynaryjne związane z handlem między państwami członkowskimi Wspólnoty a Szwajcarią.
2. W przypadku kontroli weterynaryjnych przywozu z krajów trzecich władze szwajcarskie zobowiązują się do pobierania opłat związanych z kontrolami urzędowymi przewidzianymi w rozporządzeniu (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1)."

ZAŁĄCZNIK V

A. Specjalne warunki odnoszące się do produktów zwierzęcych przeznaczonych do konsumpcji przez człowieka, znajdujące się w załączniku 11 dodatek 6 rozdział I zostają uzupełnione następująco:

- „(11) Do czasu uznania wzajemnego dostosowania przepisów wspólnotowych i przepisów szwajcarskich, w odniesieniu do wywozu do Wspólnoty, Szwajcaria kontroluje zgodność z następującymi aktami prawnymi i ich przepisami wykonawczymi:
- Dyrektywa Rady 88/344/EWG z dnia 13 czerwca 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących rozpuszczalników do ekstrakcji stosowanych w produkcji środków spożywczych i składników żywności (Dz.U. L 157 z 24.6.1988, s. 28)
 - Dyrektywa Rady 88/388/EWG z dnia 22 czerwca 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do środków aromatyzujących przeznaczonych do użytku w środkach spożywczych i materiałów źródłowych służących do ich produkcji (Dz.U. L 184 z 15.7.1988, s. 61)
 - Dyrektywa Rady 89/107/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących dodatków do środków spożywczych dopuszczonych do użycia w środkach spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 40 z 11.2.1989, s. 27)
 - Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiające wspólnotową procedurę dla określania maksymalnego limitu pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 1)
 - Rozporządzenie Rady (EWG) nr 315/93 z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiające procedury Wspólnoty w odniesieniu do substancji skażających w żywności (Dz.U. L 37 z 13.2.1993, s. 1)
 - Dyrektywa 94/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 czerwca 1994 r. w sprawie substancji słodzących używanych w środkach spożywczych (Dz.U. L 237 z 10.9.1994, s. 3)
 - Dyrektywa 94/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 czerwca 1994 r. w sprawie barwników używanych w środkach spożywczych (Dz.U. L 237 z 10.9.1994, s. 13)
 - Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 95/2/WE z dnia 20 lutego 1995 r. w sprawie dodatków do żywności innych niż barwniki i substancje słodzące (Dz.U. L 61 z 18.3.1995, s. 1)
 - Dyrektywa Komisji 95/31/WE z dnia 5 lipca 1995 r. ustanawiająca szczególne kryteria czystości dotyczące substancji słodzących stosowanych w środkach spożywczych (Dz.U. L 178 z 28.7.1995, s. 1)
 - Dyrektywa Komisji 95/45/WE z dnia 26 lipca 1995 r. ustanawiająca szczególne kryteria czystości dotyczące barwników stosowanych w środkach spożywczych (Dz.U. L 226 z 22.9.1995, s. 1)
 - Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2232/96 z dnia 28 października 1996 r. ustanawiające wspólnotową procedurę dla substancji aromatycznych używanych lub przeznaczonych do użycia w lub na środkach spożywczych (Dz.U. L 299 z 23.11.1996, s. 1)
 - Dyrektywa Rady 96/22/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. dotycząca zakazu stosowania w gospodarstwach hodowlanych niektórych związków o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i -agonistycznym i uchylająca dyrektywy 81/602/EWG, 88/146/EWG oraz 88/299/EWG (Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 3)
 - Dyrektywa Rady 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego oraz uchylająca dyrektywy 85/358/EWG i 86/469/EWG oraz decyzje 89/187/EWG i 91/664/EWG (Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 10)
 - Dyrektywa Komisji 96/77/WE z dnia 2 grudnia 1996 r. ustanawiająca szczególne kryteria czystości dla dodatków do środków spożywczych innych niż barwniki i substancje słodzące (Dz.U. L 339 z 30.12.1996, s. 1)
 - Dyrektywa 1999/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lutego 1999 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących środków spożywczych oraz składników środków spożywczych poddanych działaniu promieniowania jonizującego (Dz.U. L 66 z 13.3.1999, s. 16)
 - Dyrektywa 1999/3/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lutego 1999 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowego wykazu środków spożywczych oraz składników środków spożywczych poddanych działaniu promieniowania jonizującego (Dz.U. L 66 z 13.3.1999, s. 24)
 - Decyzja Komisji 1999/217/WE z dnia 23 lutego 1999 r. przyjmująca rejestr substancji aromatycznych używanych w lub na środkach spożywczych sporządzony w zastosowaniu rozporządzenia (WE) nr 2232/96 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 84 z 27.3.1999, s. 1)

- Decyzja Komisji 2002/840/WE z dnia 23 października 2002 r. przyjmująca wykaz zatwierdzonych jednostek w państwach trzecich w odniesieniu do napromieniowania żywności (Dz.U. L 287 z 25.10.2002, s. 40)
- Rozporządzenie (WE) nr 2065/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 listopada 2003 r. w sprawie środków aromatyzujących dymu wędzarniczego używanych lub przeznaczonych do użycia w środkach spożywczych lub na ich powierzchni (Dz.U. L 309 z 26.11.2003, s. 1)
- Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55)
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1881/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r. ustalające najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych (Dz.U. L 364 z 20.12.2006, s. 5)
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 884/2007 z dnia 26 lipca 2007 r. w sprawie środków nadzwyczajnych zawieszających stosowanie E 128 czerwień 2G jako barwnika żywności (Dz.U. L 195 z 27.7.2007, s. 8)".

B. W dodatku 6 do załącznika 11 część odnosząca się do produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożywania przez ludzi otrzymuje następujące brzmienie:

„Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczone do spożywania przez ludzi

Wywóz ze Wspólnoty do Szwajcarii oraz wywóz ze Szwajcarii do Wspólnoty		Równoważność
Warunki handlowe		
Normy WE (*)	Normy szwajcarskie (*)	
<p>Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz.U. L 147 z 31.5.2001, s. 1);</p> <p>Rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 273 z 10.10.2002, s. 1).</p>	<p>Rozporządzenie z dnia 23 listopada 2005 r. w sprawie uboju zwierząt i kontroli mięsa (OAbCV) (RS 817.190)</p> <p>Rozporządzenie DFE z dnia 23 listopada 2005 r. dotyczące higieny podczas uboju zwierząt (OHyAb) (RS 817.190.1)</p> <p>Rozporządzenie z dnia 27 czerwca 1995 r. o epizootiach (OFE) (RS 916.401).</p> <p>Rozporządzenie z dnia 18 kwietnia 2007 r. dotyczące przywozu, przewozu i wywozu zwierząt i produktów zwierzęcych (OITE) (RS 916.443.10)</p> <p>Rozporządzenie z dnia 23 czerwca 2004 r. dotyczące eliminacji produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego (OESPA) (RS 916.441.22)</p>	<p>tak, z zastrzeżeniem szczególnych warunków</p>

(*) O ile nie wskazano inaczej, wszelkie odniesienie do aktów prawnych rozumiane jest jako odniesienie do tych aktów zmienionych przed dniem 30 czerwca 2008 r.

Warunki szczególne

W odniesieniu do swojego przywozu Szwajcaria stosuje takie same przepisy jak przepisy załączników VII, VIII, X (świadcstwa) oraz XI (kraje), zgodnie z art. 29 rozporządzenia (WE) nr 1774/2002.

Handel surowcami kategorii 1 i 2 podlega art. 8 ust. 2–6 rozporządzenia (WE) nr 1774/2002.

Surowce kategorii 3 będące przedmiotem handlu między państwami członkowskimi Wspólnoty a Szwajcarią muszą posiadać dokumenty handlowe i świadectwa zdrowia przewidziane w załączniku II rozdział III, zgodnie z art. 7 i 8 rozporządzenia (WE) nr 1774/2002.

Zgodnie z rozdziałem III rozporządzenia (WE) nr 1774/2002, Szwajcaria sporządza wykaz swoich odpowiednich zakładów.

Zgodnie z rozdziałem III rozporządzenia (WE) nr 1774/2002, Szwajcaria zakazuje karmienia świń odpadami gastro-nomicznymi do dnia 1 lipca 2011 r. Kwestia ta zostaje zbadana przez Wspólny Komitet Weterynaryjny.”.

ZAŁĄCZNIK VI

Dodatek 10 do załącznika 11 otrzymuje brzmienie:

„Dodatek 10

PRODUKTY ZWIERZĘCE: KONTROLE GRANICZNE I OPLATY

ROZDZIAŁ I

Postanowienia ogólne

A. PRAWODAWSTWO (*)

Wspólnota	Szwajcaria
<p>Decyzja Komisji 2004/292/WE z dnia 30 marca 2004 r. w sprawie wprowadzenia systemu TRACES i zmieniająca decyzję 92/486/EWG (Dz.U. L 94 z 31.3.2004, s. 63);</p> <p>Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).</p>	<p>1. Ustawa z dnia 1 lipca 1966 r. o epizootiach (LFE), (RS 916.40), w szczególności jej art. 57;</p> <p>2. Rozporządzenie z dnia 18 kwietnia 2007 r. dotyczące przywozu, przewozu i wywozu zwierząt i produktów zwierzęcych (OITE), (RS 916.443.10);</p> <p>3. Rozporządzenie z dnia 18 kwietnia 2007 r. dotyczące przywozu i przewozu drogą lotniczą produktów zwierzęcych pochodzących z krajów trzecich (OITPA), (RS 916.443.13);</p> <p>4. Rozporządzenie Federalnego Departamentu Gospodarki (DFE) z dnia 16 maja 2007 r. dotyczące przywozu i przewozu zwierząt i produktów zwierzęcych (rozporządzenie dotyczące kontroli, OITE), (RS 916.443.106);</p> <p>5. Rozporządzenie z dnia 30 października 1985 r. w sprawie opłat pobieranych przez Federalny Urząd Weterynaryjny (OEVET), (RS 916.472).</p>

B. PRZEPISY WYKONAWCZE

1. Komisja we współpracy z Federalnym Urzędem Weterynaryjnym włącza Szwajcarię do systemu TRACES, zgodnie z decyzją Komisji 2004/292/WE.
2. Komisja we współpracy z Federalnym Urzędem Weterynaryjnym włącza Szwajcarię do systemu wczesnego ostrzegania przewidzianego w art. 50 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 w zakresie przepisów dotyczących odmowy wwozu produktów zwierzęcych na granicach.

W przypadku odrzucenia partii towaru, kontenera lub ładunku przez właściwy organ w punkcie kontroli granicznej Wspólnoty, Komisja niezwłocznie powiadamia Szwajcarię.

Szwajcaria niezwłocznie powiadamia Komisję o każdym przypadku odrzucenia partii towaru, kontenera, lub ładunku żywności lub pasz przez właściwy organ w punkcie kontroli granicznej Szwajcarii z powodu bezpośredniego lub pośredniego ryzyka dla zdrowia ludzkiego, i przestrzega reguł poufności przewidzianych w art. 52 rozporządzenia (WE) nr 178/2002.

Środki specjalne związane z jej udziałem są określane w ramach Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego.

(*) O ile nie wskazano inaczej, wszelkie odniesienie do aktów prawnych rozumiane jest jako odniesienie do tych aktów zmienionych przed dniem 30 czerwca 2008 r.

ROZDZIAŁ II

Kontrole weterynaryjne mające zastosowanie w handlu między państwami członkowskimi Wspólnoty a Szwajcarią

A. PRAWODAWSTWO (*)

Kontrole weterynaryjne mające zastosowanie w handlu między państwami członkowskimi Wspólnoty a Szwajcarią są przeprowadzane zgodnie z przepisami następujących aktów prawnych:

Wspólnota	Szwajcaria
<p>1. Dyrektywa Rady 89/608/EWG z dnia 21 listopada 1989 r. w sprawie wzajemnej pomocy między władzami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania ustawodawstwa dotyczącego spraw weterynaryjnych i zootechnicznych (Dz.U. L 351 z 2.12.1989, s. 34).</p> <p>2. Dyrektywa Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotycząca kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego (Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13).</p> <p>3. Dyrektywa Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiająca przepisy sanitarne regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 18 z 23.1.2003, s. 11)</p>	<p>1. Ustawa z dnia 1 lipca 1966 r. o epizootiach (LFE) (RS 916.40), w szczególności jej art. 57;</p> <p>2. Rozporządzenie z dnia 18 kwietnia 2007 r. dotyczące przywozu, przewozu i wywozu zwierząt i produktów zwierzęcych (OITE), (RS 916.443.10);</p> <p>3. Rozporządzenie z dnia 18 kwietnia 2007 r. dotyczące przywozu i przewozu drogą lotniczą produktów zwierzęcych z krajów trzecich (OITPA), (RS 916.443.13);</p> <p>4. Rozporządzenie Federalnego Departamentu Gospodarki (DFE) z dnia 16 maja 2007 r. dotyczące kontroli przywozu i przewozu zwierząt i produktów zwierzęcych (rozporządzenie dotyczące kontroli, OITE), (RS 916.443.106);</p> <p>5. Rozporządzenie z dnia 18 kwietnia 2007 r. dotyczące przywozu zwierząt domowych (OIAC), (RS 916.443.14);</p> <p>6. Rozporządzenie z dnia 30 października 1985 r. w sprawie opłat pobieranych przez Federalny Urząd Weterynaryjny (OEVET) (RS 916.472).</p>

B. PRZEPISY WYKONAWCZE

W przypadkach przewidzianych w art. 8 dyrektywy 89/662/EWG właściwe organy miejsca przeznaczenia nawiązują niezwłocznie kontakt z właściwymi organami miejsca wysyłki. Podejmują one wszelkie niezbędne środki i powiadamiają właściwe organy miejsca wysyłki oraz Komisję o charakterze przeprowadzanych kontroli, podjętych decyzjach oraz przyczynach ich podjęcia.

Wspólny Komitet Weterynaryjny jest odpowiedzialny za wykonanie przepisów art. 10, 11 i 16 dyrektywy 89/608/EWG oraz art. 9 i 16 dyrektywy 89/662/EWG.

ROZDZIAŁ III

Kontrole weterynaryjne mające zastosowanie do przywozu z krajów trzecich

A. PRAWODAWSTWO (**)

Kontrole dotyczące przywozu z krajów trzecich są przeprowadzane zgodnie z przepisami następujących aktów prawnych:

Wspólnota	Szwajcaria
<p>1. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 136/2004 z dnia 22 stycznia 2004 r. ustanawiające procedurę kontroli weterynaryjnej we wspólnotowych punktach kontroli granicznej dotyczącą produktów przywożonych z państw trzecich (Dz.U. L 21 z 28.1.2004, s. 11);</p>	<p>1. Ustawa z dnia 1 lipca 1966 r. o epizootiach (LFE), (RS 916.40), w szczególności jej art. 57;</p> <p>2. Rozporządzenie z dnia 18 kwietnia 2007 r. dotyczące przywozu, przewozu i wywozu zwierząt i produktów zwierzęcych (OITE), (RS 916.443.10);</p>

(*) O ile nie wskazano inaczej, wszelkie odniesienie do aktów prawnych rozumiane jest jako odniesienie do tych aktów zmienionych przed dniem 30 czerwca 2008 r.

(**) O ile nie wskazano inaczej, wszelkie odniesienie do aktów prawnych rozumiane jest jako odniesienie do tych aktów ostatnio zmienionych.

Wspólnota	Szwajcaria
2. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 745/2004 z dnia 16 kwietnia 2004 r. ustanawiające środki w odniesieniu do przywozu produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do indywidualnego spożycia (Dz.U. L 122 z 26.4.2004, s. 1);	3. Rozporządzenie z dnia 18 kwietnia 2007 r. dotyczące przywozu i przewozu drogą lotniczą produktów zwierzęcych z krajów trzecich (OITPA), (RS 916.443.13);
3. Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 206);	4. Rozporządzenie Federalnego Departamentu Gospodarki (DFE) z dnia 16 maja 2007 r. dotyczące kontroli przywozu i przewozu zwierząt i produktów zwierzęcych (rozporządzenie dotyczące kontroli, OITE), (RS 916.443.106);
4. Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt. (Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1);	5. Rozporządzenie z dnia 18 kwietnia 2007 r. dotyczące przywozu zwierząt domowych (OIAC) (RS 916.443.14);
5. Dyrektywa Rady 89/608/EWG z dnia 21 listopada 1989 r. w sprawie wzajemnej pomocy między władzami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania ustawodawstwa dotyczącego spraw weterynaryjnych i zootechnicznych (Dz.U. L 351 z 2.12.1989, s. 34);	6. Rozporządzenie z dnia 30 października 1985 r. w sprawie opłat pobieranych przez Federalny Urząd Weterynaryjny (OEVET) (RS 916.472);
6. Dyrektywa Rady 96/22/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. dotycząca zakazu stosowania w gospodarstwach hodowlanych niektórych związków o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i β -agonistycznym i uchylająca dyrektywy 81/602/EWG, 88/146/EWG oraz 88/299/EWG (Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 3);	7. Ustawa z dnia 9 października 1992 r. o środkach spożywczych (LDAI), (RS 817.0);
7. Dyrektywa Rady 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego oraz uchylająca dyrektywy 85/358/EWG i 86/469/EWG oraz decyzje 89/187/EWG i 91/664/EWG (Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 10);	8. Rozporządzenie z dnia 23 listopada 2005 r. o środkach spożywczych i przedmiotach codziennego użytku (ODAIUs), (RS 817.02);
8. Dyrektywa Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich (Dz.U. L 24 z 30.1.1998, s. 9);	9. Rozporządzenie z dnia 23 listopada 2005 r. o wykonywaniu przepisów dotyczących środków spożywczych (RS 817.025.21);
9. Decyzja Komisji 2002/657/WE z dnia 12 sierpnia 2002 r. wykonująca dyrektywę Rady 96/23/WE dotyczącą wyników metod analitycznych i ich interpretacji (Dz.U. L 221 z 17.8.2002, s. 8);	10. Rozporządzenie DFI z dnia 26 czerwca 1995 r. w sprawie obcych substancji i składników w środkach spożywczych (OSEC), (RS 817.021.23).
10. Dyrektywa Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiająca przepisy sanitarne regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 18 z 23.1.2003, s. 11);	
11. Decyzja Komisji 2005/34/WE z dnia 11 stycznia 2005 r. ustanawiająca zharmonizowane normy badania na obecność niektórych pozostałości w produktach pochodzenia zwierzęcego przywożonych z krajów trzecich (Dz.U. L 16 z 20.1.2005, s. 61).	

B. PRZEPISY WYKONAWCZE

- Do celów wykonania art. 6 dyrektywy 97/78/WE określa się następujące punkty kontroli granicznej w państwach członkowskich Wspólnoty: punkty kontroli granicznej zatwierdzone do celów przeprowadzania kontroli weterynaryjnych produktów zwierzęcych wymienione w załączniku do decyzji Komisji 2001/881/WE z dnia 7 grudnia 2001 r., ustalającej wykaz punktów kontroli granicznej zatwierdzonych do celów przeprowadzania kontroli weterynaryjnych zwierząt i produktów odzwierzęcych sprowadzanych z krajów trzecich oraz uaktualniającej szczegółowe przepisy dotyczące kontroli przeprowadzanych przez ekspertów Komisji.
- Do celów wykonania art. 6 dyrektywy 97/78/EWG określa się następujące punkty kontroli granicznej w Szwajcarii:

Nazwa	Kod TRACES	Typ	Ośrodek kontroli	Typ zezwolenia
Port Lotniczy w Zurichu	CHZRH4	A	Ośrodek 1	NHC (*)
			Ośrodek 2	HC(2) (*)
Port Lotniczy w Genewie	CHGVA4	A	Ośrodek 1	HC(2), NHC (*)

(*) Przy stosowaniu kategorii zezwoleń określonych w decyzji Komisji 2001/881/WE.

Wspólny Komitet Weterynaryjny jest odpowiedzialny za wszelkie późniejsze zmiany w wykazie punktów kontroli granicznej, ich ośrodkach kontroli oraz typów zezwolenia.

Za przeprowadzenie kontroli na miejscu odpowiada Wspólny Komitet Weterynaryjny, w szczególności na podstawie art. 45 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 i art. 57 ustawy o epizootiach.

ROZDZIAŁ IV

Warunki sanitarne i warunki kontroli handlu między Wspólnotą a Szwajcarią

W odniesieniu do sektorów, w stosunku do których równoważność jest wzajemnie uznawana, produkty zwierzęce będące przedmiotem handlu między państwami członkowskimi Wspólnoty a Szwajcarią są wprowadzane do obrotu na tych samych warunkach co produkty będące przedmiotem handlu między państwami członkowskimi Wspólnoty. W razie konieczności, produkty te są zaopatrzone w świadectwa zdrowia przewidziane do celów handlu między państwami członkowskimi Wspólnoty lub określone w niniejszym załączniku i dostępne w systemie TRACES.

W odniesieniu do innych sektorów nadal obowiązują warunki sanitarne określone w rozdziale II dodatku 6.

ROZDZIAŁ V

Warunki sanitarne i warunki kontroli przywozu z krajów trzecich

1. Wspólnota – Prawodawstwo (*)

A. ŚRODKI DOTYCZĄCE ZDROWIA PUBLICZNEGO

- Dyrektywa Rady 88/344/EWG z dnia 13 czerwca 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących rozpuszczalników do ekstrakcji stosowanych w produkcji środków spożywczych i składników żywności (Dz.U. L 157 z 24.6.1988, s. 28).
- Dyrektywa Rady 88/388/EWG z dnia 22 czerwca 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do środków aromatyzujących przeznaczonych do użytku w środkach spożywczych i materiałów źródłowych służących do ich produkcji (Dz.U. L 184 z 15.7.1988, s. 61).
- Dyrektywa Rady 89/107/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących dodatków do środków spożywczych dopuszczonych do użycia w środkach spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 40 z 11.2.1989, s. 27).
- Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiające wspólnotową procedurę dla określania maksymalnego limitu pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 1).

(*) O ile nie wskazano inaczej, wszelkie odniesienie do aktów prawnych rozumiane jest jako odniesienie do tych aktów zmienionych przed dniem 30 czerwca 2008 r.

5. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 315/93 z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiające procedury Wspólnoty w odniesieniu do substancji skażających w żywności (Dz.U. L 37 z 13.2.1993, s. 1).
6. Dyrektywa 94/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 czerwca 1994 r. w sprawie substancji słodzących używanych w środkach spożywczych (Dz.U. L 237 z 10.9.1994, s. 3).
7. Dyrektywa 94/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 czerwca 1994 r. w sprawie barwników używanych w środkach spożywczych (Dz.U. L 237 z 10.9.1994, s. 13).
8. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 95/2/WE z dnia 20 lutego 1995 r. w sprawie dodatków do żywności innych niż barwniki i substancje słodzące (Dz.U. L 61 z 18.3.1995, s. 1).
9. Dyrektywa Komisji 95/31/WE z dnia 5 lipca 1995 r. ustanawiająca szczególne kryteria czystości dotyczące substancji słodzących stosowanych w środkach spożywczych (Dz.U. L 178 z 28.7.1995, s. 1).
10. Dyrektywa Komisji 95/45/WE z dnia 26 lipca 1995 r. ustanawiająca szczególne kryteria czystości dotyczące barwników stosowanych w środkach spożywczych (Dz.U. L 226 z 22.9.1995, s. 1).
11. Dyrektywa Rady 96/22/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. dotycząca zakazu stosowania w gospodarstwach hodowlanych niektórych związków o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i β -agonistycznym i uchylająca dyrektywy 81/602/EWG, 88/146/EWG oraz 88/299/EWG (Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 3).
12. Dyrektywa Rady 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego oraz uchylająca dyrektywy 85/358/EWG i 86/469/EWG oraz decyzje 89/187/EWG i 91/664/EWG (Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 10).
13. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2232/96 z dnia 28 października 1996 r. ustanawiające wspólnotową procedurę dla substancji aromatycznych używanych lub przeznaczonych do użycia w lub na środkach spożywczych (Dz.U. L 299 z 23.11.1996, s. 1).
14. Dyrektywa Komisji 96/77/WE z dnia 2 grudnia 1996 r. ustanawiająca szczególne kryteria czystości dla dodatków do środków spożywczych innych niż barwniki i substancje słodzące (Dz.U. L 339 z 30.12.1996, s. 1).
15. Dyrektywa 1999/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lutego 1999 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących środków spożywczych oraz składników środków spożywczych poddanych działaniu promieniowania jonizującego (Dz.U. L 66 z 13.3.1999, s. 16).
16. Dyrektywa 1999/3/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lutego 1999 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowego wykazu środków spożywczych oraz składników środków spożywczych poddanych działaniu promieniowania jonizującego (Dz.U. L 66 z 13.3.1999, s. 24).
17. Decyzja Komisji 1999/217/WE z dnia 23 lutego 1999 r. przyjmująca rejestr substancji aromatycznych używanych w lub na środkach spożywczych sporządzony w zastosowaniu rozporządzenia (WE) nr 2232/96 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 84 z 27.3.1999, s. 1).
18. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz.U. L 147 z 31.5.2001, s. 1).
19. Decyzja Komisji 2002/840/WE z dnia 23 października 2002 r. przyjmująca wykaz zatwierdzonych jednostek w państwach trzecich w odniesieniu do napromieniowania żywności (Dz.U. L 287 z 25.10.2002, s. 40).
20. Rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność (Dz.U. L 325 z 12.12.2003, s. 1).
21. Rozporządzenie (WE) nr 2065/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 listopada 2003 r. w sprawie środków aromatyzujących dymu wędzarniczego używanych lub przeznaczonych do użycia w środkach spożywczych lub na ich powierzchni (Dz.U. L 309 z 26.11.2003, s. 1).

22. Dyrektywa 2004/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. uchylająca niektóre dyrektywy dotyczące higieny i warunków zdrowia przy produkcji i wprowadzaniu do obrotu niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi i zmieniająca dyrektywy Rady 89/662/EWG i 92/118/EWG oraz decyzję Rady 95/408/WE (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, s. 33).
23. Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55).
24. Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 206).
25. Decyzja Komisji 2005/34/WE z dnia 11 stycznia 2005 r. ustanawiająca zharmonizowane normy badania na obecność niektórych pozostałości w produktach pochodzenia zwierzęcego przywożonych z krajów trzecich (Dz.U. L 16 z 20.1.2005, s. 61).
26. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 401/2006 z dnia 23 lutego 2006 r. ustanawiające metody pobierania próbek i analizy do celów urzędowej kontroli poziomów mikotoksyn w środkach spożywczych (Dz.U. L 70 z 9.3.2006, s. 12).
27. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1881/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r. ustalające najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych (Dz.U. L 364 z 20.12.2006, s. 5).
28. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1883/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r. ustanawiające metody pobierania próbek i metody analizy do celów urzędowej kontroli dioksyn i dioksynopodobnych polichlorowanych bifenyli (PCB) w środkach spożywczych (Dz.U. L 364 z 20.12.2006, s. 32).
29. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 333/2007 z dnia 28 marca 2007 r. ustanawiające metody pobierania próbek i metody analiz do celów urzędowej kontroli poziomów ołowiu, kadmu, rtęci, cyny nieorganicznej, 3-MCPD i benzo[a]pirenu w środkach spożywczych (Dz.U. L 88 z 29.3.2007, s. 29).
30. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 884/2007 z dnia 26 lipca 2007 r. w sprawie środków nadzwyczajnych zawieszających stosowanie E 128 czerwień 2G jako barwnika żywności (Dz.U. L 195 z 27.7.2007, s. 8).

B. PRZEPISY DOTYCZĄCE ZDROWIA ZWIERZĄT

1. Dyrektywa Rady 92/118/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt i zdrowia publicznego regulujące handel i przywóz do Wspólnoty produktów nieobjętych wyżej wymienionymi warunkami ustanowionymi w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 89/662/EWG oraz w zakresie czynników chorobotwórczych do dyrektywy 90/425/EWG (Dz.U. L 62 z 15.3.1993, s. 49).
2. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz.U. L 147 z 31.5.2001, s. 1).
3. Rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 273 z 10.10.2002, s. 1).
4. Dyrektywa Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiająca przepisy sanitarne regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 18 z 23.1.2003, s. 11).
5. Dyrektywa Rady 2006/88/WE z dnia 24 października 2006 r. w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób (Dz.U. L 328 z 24.11.2006, s. 14).

C. INNE ŚRODKI SZCZEGÓLNE (*)

1. Umowa przejściowa w sprawie handlu i unii celnej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką San Marino - Wspólna deklaracja - Deklaracja Wspólnoty (Dz.U. L 359 z 9.12.1992, s. 14).

(*) O ile nie wskazano inaczej, wszelkie odniesienie do aktów prawnych rozumiane jest jako odniesienie do tych aktów zmienionych przed dniem 30 czerwca 2008 r.

2. Decyzja Rady i Komisji 94/1/WE z dnia 13 grudnia 1993 r. w sprawie zawarcia Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, między Wspólnotami Europejskimi, ich państwami członkowskimi a Republiką Austrii, Republiką Finlandii, Republiką Islandii, Księstwem Liechtensteinu, Królestwem Norwegii, Królestwem Szwecji i Konfederacją Szwajcarską (Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 1).
3. Decyzja Rady 97/132/WE z dnia 17 grudnia 1996 r. w sprawie zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią w sprawie środków sanitarnych stosowanych w handlu żywymi zwierzętami i produktami zwierzęcymi (Dz.U. L 57 z 26.2.1997, s. 4).
4. Decyzja Rady 97/345/WE z dnia 17 lutego 1997 r. dotycząca sporządzenia Protokołu w sprawie zagadnień weterynaryjnych uzupełniającego Porozumienie w formie wymiany listów między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Księstwem Andory (Dz.U. L 148 z 6.6.1997, s. 15).
5. Decyzja Rady 98/258/WE z dnia 16 marca 1998 r. w sprawie zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie sanitarnych środków ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt w handlu żywymi zwierzętami i produktami zwierzęcymi (Dz.U. L 118 z 21.4.1998, s. 1).
6. Decyzja Rady 98/504/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie przyjęcia Umowy przejściowej dotyczącej handlu i spraw związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Meksykańskimi Stanami Zjednoczonymi, z drugiej strony (Dz.U. L 226 z 13.8.1998, s. 24).
7. Decyzja Rady 1999/201/WE z dnia 14 grudnia 1998 r. w sprawie zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską a rządem Kanady o środkach sanitarnych dla ochrony zdrowia ludzi i zwierząt, w związku z handlem żywymi zwierzętami i produktami pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 71 z 18.3.1999, s. 1).
8. Decyzja Rady 1999/778/WE z dnia 15 listopada 1999 r. dotycząca podpisania Protokołu w sprawie zagadnień weterynaryjnych uzupełniającego umowę między Wspólnotą Europejską z jednej strony, a Rządem Danii i Rządem Lokalnym Wysp Owczych z drugiej strony (Dz.U. L 305 z 30.11.1999, s. 25).
9. PProtokół 1999/1130/WE dotyczący kwestii weterynaryjnych uzupełniający Porozumienie pomiędzy Wspólnotą Europejską, z jednej strony, oraz Rządem Danii i Rządem Autonomicznym Wysp Owczych, z drugiej strony (Dz.U. L 305 z 30.11.1999, s. 26).
10. Decyzja Rady 2002/979/WE z dnia 18 listopada 2002 r. w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania niektórych postanowień Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony (Dz.U. L 352 z 30.12.2002, s. 1).

2. Szwajcaria – Prawodawstwo (*)

- A. Rozporządzenie z dnia 18 kwietnia 2007 r. dotyczące przywozu, przewozu i wywozu zwierząt i produktów zwierzęcych (OITE), (RS 916.443.10);
- B. Rozporządzenie z dnia 18 kwietnia 2007 r. dotyczące przywozu i przewozu drogą lotniczą produktów zwierzęcych z krajów trzecich (OITPA).

3. Przepisy wykonawcze

- A. Federalny Urząd Weterynaryjny stosuje, równoległe z organami państw członkowskich Wspólnoty, warunki przywozu określone w przepisach, o których mowa w punkcie I niniejszego dodatku, środki wykonawcze oraz wykazy zakładów, z których przywóz jest dozwolony. Powyższe zobowiązanie obejmuje wszystkie odpowiednie akty prawne niezależnie od daty ich przyjęcia.

Federalny Urząd Weterynaryjny może przyjąć bardziej restrykcyjne środki i wymagać dodatkowych gwarancji. W takim przypadku, w celu znalezienia najwłaściwszych rozwiązań, w ramach Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego odbędą się konsultacje.

Federalny Urząd Weterynaryjny i państwa członkowskie Wspólnoty powiadamiają się nawzajem o szczególnych warunkach przywozu ustanowionych na poziomie dwustronnym i nie będących przedmiotem harmonizacji na poziomie wspólnotowym.

(*) O ile nie wskazano inaczej, wszelkie odniesienie do aktów prawnych rozumiane jest jako odniesienie do tych aktów zmienionych przed dniem 30 czerwca 2008 r.

- B. Wspomniane w rozdziale III lit. B. pkt 1 niniejszego dodatku punkty kontroli granicznej państw członkowskich wykonują kontrole przywozu z krajów trzecich, których miejscem przeznaczenia jest Szwajcaria, zgodnie z rozdziałem III lit. A niniejszego dodatku.
- C. Wspomniane w rozdziale III lit. B. pkt 2 niniejszego dodatku punkty kontroli granicznej Szwajcarii wykonują kontrole przywozu z krajów trzecich, których miejscem przeznaczenia są państwa członkowskie Wspólnoty, zgodnie z rozdziałem III lit. A niniejszego dodatku.
- D. Zgodnie z przepisami rozporządzenia z dnia 18 kwietnia 2007 r. dotyczącego przywozu i przewozu drogą lotniczą produktów zwierzęcych z krajów trzecich (OITPA), (RS 916.443.13), Szwajcaria zachowuje możliwość przywozu wołowiny i cielęciny pochodzącej z bydła, któremu mogły być podawane hormonalne promotory wzrostu. Wywóz tego mięsa do Wspólnoty jest zabroniony. Ponadto Szwajcaria:
- ogranicza używanie tego rodzaju mięsa jedynie do celu bezpośredniej sprzedaży konsumentom za pośrednictwem obiektów handlu detalicznego i przy zachowaniu odpowiednich warunków etykietowania;
 - ogranicza możliwość jego wjazdu wyłącznie do szwajcarskich punktów kontroli granicznej oraz
 - utrzymuje odpowiedni system identyfikowalności i przesyłania mający na celu wyeliminowanie możliwości późniejszego wprowadzenia tego rodzaju mięsa na terytorium państw członkowskich Wspólnoty;
 - przedstawia Komisji dwa razy w roku sprawozdania dotyczące pochodzenia i miejsca przeznaczenia przywozu, a także stan kontroli dokonanych w celu zapewnienia przestrzegania warunków wymienionych w powyższych tiretach;
 - w razie wątpliwości kwestie te zostają zbadane przez Wspólny Komitet Weterynaryjny.

ROZDZIAŁ VI

Oplaty

1. Za kontrole weterynaryjne związane z handlem między państwami członkowskimi Wspólnoty a Szwajcarią nie są pobierane żadne opłaty.
 2. W przypadku kontroli weterynaryjnych przywozów z krajów trzecich, władze szwajcarskie zobowiązują się do pobierania opłat związanych z kontrolami urzędowymi przewidzianymi w rozporządzeniu (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1)."
-